

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Improvisatoren

Citation: Andersen, H. C.: "Improvisatoren", i Andersen, H. C.: *Improvisatoren*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1991, s. 80. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen03val-shoot-idm140167598541312/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Improvisatoren

ne, da jeg tømte Glasset paa hendes Lykke. Du skulde have hørt hende tale, hørt hende takke mig for sin Fader, hvad der jo ei var Umagen værd! det klang som Musik i mine Øren. Det var intet naturligt Væsen! hun forsvandt da ogsaa, kun den Gamle blev tilbage!»

»Det er jo som en Digtning det Hele!» udbød jeg, »det kunde deligt sættes i Vers.»

»Du veed ikke, hvor jeg siden piinte mig, hvor jeg i Hovedet byggede op og rev saa ned igjen, for at træffe sammen med min smukke Zionsdatter. Tænk Dig, jeg nedlod mig til at komme, for at tage mod et Laan, jeg slet ikke behøvede. Jeg tog mod 20 blanke Scudi paa 8 Dage, men hende fik jeg ikke at see. Jeg bragte dem alt tredje Dag derefter urørte igjen, og den Gamle smilte og gned Hænderne, thi han havde vel ikke saa ganske stolet paa min priste Ærlighed. Jeg roste hans Cypervin, men hun bragte mig ingen, selv skjænkede han den med magre, rystende Hænder. Mit Øie spejdede i hver Krog, hun var der ikke. Hun viste sig ikke; kun da jeg foer ned ad Trappen, syntes jeg, Gardinet ved det aabne Vindue bevægede sig; det maatte være hende: »Farvel Signora!» raabte jeg, men Alt blev stille, som en Muur, ingen viste sig. Endnu er jeg ikke videre i mit Eventyr! Giv mig et Raad. Opgivet hende har jeg ikke, og vil ikke! hvad gjør jeg dog? Faar en glimrende Idee, min Hjertens-Unge! Vær mig en *Saturnia* og *Venus*, der fører *Æneas* og *Lybiens Datter* sammen i den lønlige Grotte.»

»Hvad vil Du, jeg skal gjøre? Jeg begriber ikke, hvorledes jeg kan udrette noget her!»

»Du kan Alt, naar Du vil! Hebraisk er jo et deligt Sprog, en poetisk Billedverden, det skulde Du lægge Dig efter, og tage en Jøde til at lære Dig det! jeg betaler Alt! Du tager den gamle *Hanock*, for det har jeg udspioneret, og han hører til den lærde Deel i *Ghetto*; naar nu dit troskyldige Væsen har indtaget ham, saa kommer Du ogsaa i Bekjendskab med Datteren og tager Dig da af mine Sager; men i Gallop, i flyvende Gallop; jeg har brændende Gift, Kjærlighedens brændende Gift i mit Blod. Gaae endnu i Dag til Jøden!»

»Det kan jeg ikke!» svarede jeg, »betænker Du slet ikke mine Forhold, hvilken Rolle jeg kom til at spille; og hvor kan Du, kjære *Bernardo*, nedlade Dig til et Kjærligheds-Eventyr med en Jødepige — —»

»O det forstaaer Du dig ikke paa!» afbrød han mig, »Jødepige eller ei, det gjør intet til Sagen, naar kun Varerne ere gode! Nu, Du velsig-